

Časopis Farního sboru Českobratrské církve evangelické ve Valašském Meziříčí

Červen 2021 / 226

Bůh stvořil člověka, aby byl jeho obrazem, stvořil ho, aby byl obrazem Božím, jako muže a ženu je stvořil. (Gn 1,27)

Jako se na vodě zrcadlí tvář, tak srdce člověka na člověku. (Př 27,19)

Na odhalené tváři nás všech se zrcadlí slavná zář Páně, a tak jsme proměňováni k jeho obrazu ve stále větší slávě – to vše mocí Ducha Páně. (2Kor 3,18)

Milí přátelé, sestry a bratři,

biblisté říkají, že ten zvláštní obrat *stvoření „k obrazu Božímu“* neznamena, že jsme Božími kopiemi, ale že jsme stvořeni proto, abychom v tomto světě „zrcadlili“ Boha, abychom odráželi jeho lásku a dobrotu – protože sami nemáme v sobě její zdroj, ale můžeme odrážet jako zrcadlo to, co nám Bůh dává

Někdy jsme jistě jako matná zrcadla a mnoho z toho božího či božského nezrcadlíme. Bible neříká, jak to vždycky je, ale co je možné a co bychom měli mít na paměti a k čemu směřovat.

Jeden z výkladů říká, že jsme stvořeni k tomu, abychom komunikovali s Hospodinem, že jsme stvořeni ke vztahu s ním, že je naším základním určením

obr. Anička Zátorská

a smyslem života obracet se k Bohu, najít k němu vztah, přilnout k němu, žít ve stálém spojení s ním.

Dívání se do zrcadla nám sice možná připomíná spíš narcise, který se vzhlížel sám v sobě. Ale mít možnost vidět svůj odraz a reflektovat se, to je velká věc. Nejde ani tolik o to, jak vypadáme, ale jak působíme na druhé. Katolický kolega br.f. Václav Vacek říkal, že kdyby stavěl kostel, nazval by ho „Církev svatá“. To by prý byl také nadpis nad čelní stěnou, na kterou by dal veliké zrcadlo. Všichni by se v něm viděli, a možná by se začali více usmívat. Když jsme mluvili na staršovstvu o našem sboru, došlo mi, že atmosféra při bohoslužbách je opravdu velmi důležitá. Myslím si, že ve velkých městech, kde si lidé mohou vybrat mezi sbory, se možná nerozhodují tolik ani podle toho, jak jim vyhovuje kázání, ale jak se ve kterém sboru cítí. A nejde jen o to, jestli je tam smutno nebo veselo, ale také o to, jestli se tam cítí přijati – takoví, jací jsou. Na staršovstvu jsme mluvili také o tom, jestli se u nás cítí dobře rodiče s malými dětmi. Je to téma, které se nám stále vrací. Prosíme ty, kteří hůře slyší a malé děti je ruší, aby si sedali do přední části kostela, kde bývá volněji, a využívali možnost bezdrátových sluchátek. Rádi ještě nějaká přikoupíme. Záleží nám na tom, aby se na bohoslužbách cítili dobře všichni – malí i velcí, mladí i staří.

Kniha Přísloví nabízí zajímavé přirovnání. Vzájemné zrcadlení je také dar. Kdokoli žijeme v manželství či v partnerství, máme dar, kterého si často ani moc nevážíme – že nám druhý člověk dává zpětnou vazbu – k tomu, jak uvažujeme, jak mluvíme a co děláme. K tomu, aby se mohla vzájemně zrcadlit srdce dvou lidí, je v tomto přirovnání potřeba tak klidné hladiny, aby se na ní mohla zrcadlit tvář. Klidná hladina lidského společného soužití určitě nemusí znamenat, že se nikdy nic neděje. Vnímám za tím spíše respekt, přijetí, a zároveň připravenost nechat se ovlivnit – měl bych počítat s tím, že druhý člověk se ve mně natolik zrcadlí, že se stávám tak trochu jím... Myslím, že je v tom skryté velké zaslíbení: mezi lidmi je možná taková blízkost, lidé mohou sdílet stejné touhy, stejné radosti i bolesti. A to jistě neplatí jen v manželství, ale i v přátelství, nebo i v poctivém dialogu, třeba v církvi.

V manželství či partnerství se může navíc protínat zrcadlení dvou lidí s odrážením Boží lásky a milosrdenství. Může docházet ke smíření muže a ženy a jejich protikladů. Tato smířená různost nás mužů a žen nám může být znamením naděje, že jednota v různosti je možná i jinde v mezilidském soužití, kde se střetávají nejen různosti pohlaví a povah, ale i názorů a postojů. Při sborovém večeru jsme se dozvěděli, jak se mohou vedle sebe i spolu modlit lidé různých náboženství. Ne proto, že by bylo všechno jedno, ale právě proto, že velmi pečlivě váží to, co mohou s druhými sdílet, s touhou hledat to společné, v pravdivosti, ale také s nadějí, že nás Bůh sám může sjednocovat, naplňovat pokojem, ale také vést ke spolupráci.

Apoštol Pavel nebo nějaký jeho žák v 2. listu do Korintu (3,13-18) vypráví o Mojžíši, který si dával závoj na tvář, když se měl setkat s Hospodinem. Věděl, že setkat se s Hospodinem není jen tak: v knize Exodus se píše, že mu po setkání s Hospodinem zářila kůže, což se někdy překládá tak, že mu zrohovatěla (proto je na

některých obrazech Mojžíš vyobrazen s rohy). Apoštol Pavel říká, že kdyby ta zář ulpěla na něm, byla by pomíjivá, proto si Mojžíš dával na tvář závoj. A pak píše, že se člověk může obrátit k tomu živému Bohu, kterému se říká Duch svatý, právě pro jeho neuchopitelnost, a přitom živost. A že když se člověk obrátí směrem k Bohu, když natočí své plachty ve směru větru Ducha, pak se stane něco zvláštního: ten závoj spadne, naše zábrany v blízkosti i pochybnosti zmizí a na naší odhalené tváři se bude zrcadlit zář Boží, a my budeme proměňováni stále víc k jeho obrazu. A nezapomene zdůraznit, že se to děje ve svobodě, protože „kde je Duch Páně, tam je svoboda“. Až spadnou naše závoje, budeme blíž tomu nejkrásnějšímu a nejlepšímu, co na světě existuje, nebo co je tak dobré a krásné, že si to ani nedovedeme představit.

S přáním pěkného léta srdečně zdraví

Váš *Daniel Heller*

Jubilanti

Jaromír Hurtík

Adolf Jakubík

Elena Kopecká

Zdenka Bartoňová

Věra Hermanová

Zdeňka Machálková

Jana Ječmenová

Marta Šrámková

Lydie Tomanová

Karla Bušová

Matylda Koňářová

Lidmila Macková

Karla Minarčíková

Lydie Barošová

Gustav Wagner

Milena Foltová

Milena Korytářová

Jan Konvičný

Marcela Chytilová

Jaroslav Kovář

Zdeněk Kamas

Věra Tyralíková

K zamyšlení

Blanka Maršálková

Červen: Ve stínu lip

„Jak vlny osením po tobě hrají
mé vzpomínky a touhy, rodný kraji...“

Snad každý z nás postarších rád vzpomíná na to, co ho těšilo, co se mu podařilo, na radosti a šťastné chvíle, kdy „haluz dětství vyrůstala a rašila do květů“ (slova mého otce, básníka). Svými vzpomínkami vyplňuji čas, kterého mám teď dostatek; k těm šťastným se utíkám stále častěji v době virové pandemie, ve chvílích, kdy je mi těžko, kdy cítím tu bezmoc stáří a spoléhám více na pomoc Boží.

Úvodní verše jsem si vypůjčila od Svatopluka Čecha (1846-1908). Začíná jimi svůj veršovaný idylický epos „Ve stínu lípy“, jehož děj zasadil do Peruce ve Středočeském kraji.

Čas rychle plyne, stojíme na prahu léta a hlavních prázdnin. Vnímáme tuto dobu spíše svými smysly. Brzy budou dozrávat jahody se svou charakteristickou vůní i chutí. My děti jsme rády objevovaly koberec těch lesních plodů a plnily džbánky i svá břicha touto sladkou manou.

V červnu také rozkvétají lípy. Cituplně o nich píše Fr. Novotný: „... Právě teď je jejich doba. Snad žádný strom na světě tak nevoní a nezpívá jako lípa. Před okny domu, v němž jsme bydleli, je řada starých lip. Jejich květy už do smrti budou pro mne symbolem pohody a prvním poslem léta, blížících se prázdnin a také neděle. Maminka vždy připravila na čistý sváteční ubrus talíře, v ústrety zavoněla nudlová polévka, zelenou korunou lípy prosvítala modrá obloha. Rodina byla pohromadě a všechno vonělo pohodou a mírem. Mám pocit, že bylo nějak více času na život. A daleko méně se toho přepočítávalo na peníze. A tak jsem si večer utrl před domem alespoň pár kvítků, aby mě ta vůně zkusila vyléčit z nesmyslného chvatu.“

K mému mládí se vážou vzpomínky na několik staletých lip, kolem nichž vedla cesta ke hřbitovu. Nosívala jsem skromné květy a zapalovala světýlka na hrobech tatíčka a babičky. Lípy už tam nestojí, musely ustoupit proměně města.

Na Horní Bečvě máme a u chaty také lípu, která nás za květu zahrnuje svou vůní a tóny bzukotu včel. S manželem jsme tyto květy pravidelně sušili a vařili z nich léčivý čaj. Kéž by tento lektvar dokázal vyléčit závist, netoleranci, pýchu a jiné choroby, jimiž občas nastydneme.

V období nejpřísnějších pandemických opatření jsem téměř denně vystoupala na nedalekou valašskomeziříčskou dominantu – Helštýn (383m) s Památkem obětí 2. světové války (renovován r. 2019). Stal se mým oblíbeným cílem výletů s krásnými panoramatickými výhledy na naše město, ponořené do údolí, obklopené pásmy kopců a vrchů, bližších i vzdálenějších. Na východě jim dominuje Radhošť, na západě Kelčský Javorník.

Helštýn má bohatou historii, o níž se dočteme na „Naučných tabulích“. Zaujaly mě zejména helštýnské lípy: Památné lípy (malolisté) zde byly vysázeny již v první polovině 19. století okolo barokního letohrádku. V roce 1926 zde zůstalo posledních osm lip spadajících pod památkovou ochranu. Postupně pak byly pokáceny čtyři lípy (od r. 1941-94), zbývající čtyři dostaly statut památných stromů. Osud těchto pamětníků se vyvíjel dále. Dvě lípy byly nejprve prořezány a posléze jejich torza z důvodu bezpečnosti a špatného zdravotního stavu skácena (2013-16). V současnosti zde můžeme vidět dva téměř 200 let staré velikány, s výškou 16 a 18 m, s obvody kmenů 425cm a 660cm.

Ani jsem netušila, že se vyhlídkový kopec Helštýn, na nějž se mohu dívat ze svého balkonu, octne na stránkách místního tisku. V květnovém Zpravodaji nebo Obelisku se dočteme o chystaném projektu „Florální oáza s katedrálou stromů na Helštýně“, ojedinělého to unikátu v rámci ČR, který jistě přiláká další milovníky přírody (více se dočtete v uvedeném tisku).

S přáním požehnaného léta všem připravila *Blanka Maršálková*

Z jednání staršovstva Tomáš Jelínek

• Reminiscence

- byl oceněn sborový večer s br. Mikulášem Vymětalem na téma *Muslimové v ČR*
- křest Huga Trusiny

• Žádosti

- Křest: Mia Hrtusová 11. 7. 2021, Sebasitián a Ema Trochtovi 18. 7. 2021, David Holiš 8. 8. 2021
- Svatba: Tereza Rožnovjáková a Jakub Novák 14. 8. 2021 ve Frenštátu p. R.
- Dovolená br. faráře Hellera - od 11. 6. do 27. 6. 2021
- Žádost o pastorační péči o sestru Jitku Jedličkovou, která přesídí do domova pro osoby se zdravotním postižením ve Val. Meziříčí. Prosí o dopravu na naše bohoslužby. Bratr Heller zjistí, za jakých okolností bude možné sestru Jitku vyzvedávat včetně odpovědnosti za ni.
- Zapůjčení prostor pro malou skupinu osob Elim Vsetín 1x týdně velký sál, vždy v pátek v 17:00 hod.
- Žádost ZUŠ o konání koncertu smyčcového oddělení ve středu 23. 6. 2021 v 18.00 hod. - služba br. Jelínek

Staršovstvo se žádostmi souhlasí.

• Návrhy

- Sborové shromáždění se bude konat v neděli 5. 9. 2021. Zprávy pro sborové shromáždění budou vypracovány nejpozději na poslední staršovstvo před konáním sborového shromáždění, aby je staršovstvo mohlo projednat.
- Možnost vysluhování VP v lavici pro ty, kdo nemohou jít při vysluhování dopředu - bude ohlášeno bratrem farářem při ohláškách
- Bude změna značky vinného moštu z důvodu nedodávání značky Rauch.

- Dle doporučení sestry Barbory Veselé (autorky interiéru kostela) bude na stole Páně ubrus liturgické barvy, velký bílý ubrus se nebude používat, protože přes něj není vidět původní a hodnotná dekorativní dřevorezba.
- **Rozvojový plán sboru** - dle základní varianty zasláné synodní radou
Analýza - reflexe současného stavu:
 - charakteristika sboru: tradiční, otevřený, přátelský
 - jaké jsou bohoslužby: evangelium se zvěstuje, probíhá liturgie, zpívají se jak tradiční tak nové písně; určitě máme rezervy v přijímání dalších nových lidí; křesťanská služba funguje jen částečně, a to jen díky faráři, ti, kdo se na ni podíleli, zestárlí, je potřeba hledat další ochotné spolupracovníky
 - vztahy a komunikace ve sboru: dobré, je třeba ještě více otevřenosti
 - věkové a sociální složení: všechny věkové kategorie, je slabší mládež; neumíme moc oslovit sociálně slabší skupiny
 - staršovstvo a spolupráce s farářem: staršovstvo pracuje, ale má ještě rezervy (viz Řád o správě církve), farář pracuje výborně (*ale má také rezervy – pozn. DH*)
 - vztah k obci, veřejnosti, misii, ekumenickému společenství: vše funguje, v misii jsme slabí
 - pastore a sociální služby: probíhají dobře, ve sboru výborně pracuje pastorační pracovník bratr Libor Nejedlý, sbor úzce spolupracuje se střediskem Diakonie ve VM
 - vztah k sousedním sborům, seniorátu, povšechnému sboru: přejné, otevřené
 - hlavní zdroje financí: saláry (dobrovolný příspěvek člena sboru), dary, sbírky
 - jaké máme nemovitosti, v jakém stavu, jak je využíváme: pěkné, nově opravené, staršovstvo uvažuje o nabídce pronájmu sborových prostor jiným subjektům

Na příštím staršovstvu bude prodiskutována kapitola *Vize*. Členové staršovstva si připraví své podněty a návrhy.

- **Bohoslužby a ostatní shromáždění**

Bohoslužby probíhají podle pokynů Synodní rady a pandemických opatření.

Od 24. května probíhají biblické hodiny a vyučování náboženství pro děti na faře.

- **Další termíny**

26. 6. 2021 – stavba velkého tábora v Hošťálkové

31. 7. - 1. 8. 2021 – Harta open u Jelínků na Hartě

19. 9. 2021 – Den Diakonie - bohoslužby v zahradě Hospice

3. 10. 2021 – sborový zájezd

- **Zprávy ze střediska Diakonie**

Jednání DR střediska proběhlo on-line 4. 5. 2021. Byla probrána Výroční zpráva za rok 2020, covidová situace ve středisku, hospodaření střediska za rok 2020, budova K1, situace 1. Valašské diakonické s.r.o., zpráva pro spolupracující sbory. Novým zástupcem ředitele byl jmenován pan Radek Podpínka.

- **Finance**

Sestra Eva Janírková zaslala finanční informace k 31.5.2021:

Pokladna: 83 826,- Kč, účet: 174 033,- Kč, saláry hotově: 21 500,- Kč, saláry bankou: 48 450,- Kč, sbírky: 24 950,- Kč z toho účelová 8 390,- Kč, na HDL 200,- Kč, na JTD 500,- Kč, pro potřeby sboru 10 300,- Kč, na Diakonii 5 560,- Kč.

Na Jeronýmovu jednotu k dnešnímu dni vybráno 41 400,- Kč, výsledná částka bude odeslána 3.6. 2021.

Statut sociálního fondu bude upraven samostatně komisí ve složení bratr Heller, sestra Krupová a sestra Jelínková.

- **Hospodářské záležitosti** – probíhají projekční práce pro vstup do kostela
- **Korespondence**

Úřední pošta:

- Vyhlášení celocírkevní sbírky pro Diakonii

Směrnice synodní rady ČCE:

- Krizová komunikace v ČCE

- Etický kodex ČCE pro organizaci pobytových akcí

- Etický kodex ČCE pro organizaci pobytových akcí

Informativní pošta:

- Formáty sborového života (podpora pro vedení setkávání v menších společenstvích) – brožurka pro potřeby sborů · Nabídka letních varhanních kurzů v Sola gratia · Pozvání k pobytu pro rodiče a prarodiče s malými dětmi, HD Herlíkovice, 20. - 25. 6. 2021 · Pozvání na kurz Církev živě, TJAK Běleč n/O., 31. 7. - 7. 8. 2021 · Nabídka pobytů v Evangelickém středisku v Chotěboři + přihláška · Materiály pro Noc kostelů s tematikou životního prostředí · Informace k semináři pro pastorační pracovníce a pracovníky

- Parte Jiřiny Šiklové

- **Různé**

- Staršovstvo rozhodlo o zakoupení nových zpěvníků pro sbor v počtu 300ks

- Objednávky zpěvníků jednotlivých členů rodin a pro sbor je třeba platit předem na sborový účet se zprávou pro příjemce „zpěvník jméno x ks a sbor y ks“

- **Kandidáti na faráře**

Byli doplněni další kandidáti. Bratr Jelínek osloví 13. 6. 2021 v Horní Krupě osobně bratra Davida Šorma. Členové staršovstva, kteří budou z uvedeného seznamu s někým během léta v kontaktu, osloví dotyčného, zda uvažuje o změně místa a byl by ochoten přijet do ValMezu kázat či na sborový den.

Poselství synodu

Poselství 3. zasedání 35. synodu Českobratrské církve evangelické

Milí spoluobčané, přátelé, bratři a sestry,

zdravíme vás v době, kdy se vyrovnáváme s důsledky pandemie Covidu19, především v oblasti duchovní, psychické, sociální a ekonomické.

Děkujeme všem, kdo v těžké době aktivně hledali způsob, jak být v kontaktu s lidmi, jak posilovat naději, jak předávat evangelium. Vážíme si všech nových cest, které jste našli.

Jsme rádi, že v naší zemi pandemie slábne. Velmi záleží na tom, jak se z ní poučíme, jak se s jejími důsledky vyrovnáme a jakou společnost po překonání těžkého období vytvoříme.

Věříme, že jsme všichni zváni k životu v pravdě a solidaritě, voláni k péči o stvoření a dobro lidí kolem nás, zvláště těch, kteří jsou v jakékoli nouzi. Takto spolu chceme žít v naší zemi, v Evropě i na celé planetě.

Zneklidňuje nás, že právě v čase, kdy jsme krizí pandemie oslabeni, se objevují lhostejnost, nesnášenlivost a zneužívání moci.

Proto každý sám za sebe, a přesto jako ti, kterým Bůh dal život, společně

- usilujme o důvěru a vzájemný respekt
- napravujme nerovnosti, které mezi námi panují – mezi ženami a muži, mezi bohatými a chudými, mezi většinou a menšinami.
- pečujme o stvoření, které svým způsobem života ohrožujeme
- stávejme se pravdivými a poctivými vzory svým dětem a vnoučatům
- nebojme se přiznat chybu či vinu
- odmítněme vše, co podporuje cynismus a hrubost

Prosíme, aby nám Bůh žehnal v úsilí žít spolu v pravdě a solidaritě v naší zemi i na celém světě.

Boží pokoj ať zůstává se všemi námi.

Praha, 21. května 2021

Poslanci 35. synodu ČCE

Zemřelí

Daniel Heller

Bratr **František Bartoň** se narodil 21.8. 1935 rodičům Františkovi a Anežce Bartoňovým na pasekách nad Bystřičkou, na místě, kterému se říká Řehořov. Od malička získával kladný vztah k práci v hospodářství. Vystudoval střední zemědělskou školu v Uherském Hradišti.

Skoro celý život pracoval v podniku STS ve Valašském Meziříčí. Byl však také známý jako šofér, učil mnoho lidí jezdit autem a na motorce. Ač byl málomluvný, dokázal

velmi dobře přednášet; po práci v továrně působil jako externí lektor řidičů, takže různí lidé říkali „pane učiteli“, když ho někde potkali.

Jeho největším štěstím bylo potkat paní Zdenku; byl o tři roky starší a paní Zdenka na něj tři roky čekala. V roce 1958 se vzali a prožili spolu krásných 63 let. Vždycky si projevovali úctu a lásku a měli starost jeden o druhého.

Pan František si ze své původní rodiny přinesl vzor rodinné soudržnosti a vedle práce se především věnoval rodině, manželce a dcerám Zdence a Ireně. S manželkou jezdili na Řehořov a pomáhali tam rodičům do jejich posledních chvil. Na pana Františka bylo vždycky spolehnutí, když byla jeho manželka v práci, bez problémů se postaral o děti. Kromě zmíněné úzké vazby k rodině svého bratra Karla trávili Bartoňovi rádi čas i u Sedláčků, u rodiny sestry paní Zdenky.

Tatínek br. Františka byl kurátorem růždeckého sboru, a od něho se naučil věrnosti církvi a vztahu ke sboru. Manželé Bartoňovi našli svůj domov i zde, v našem meziříčském sboru, a vytvářeli zde domov i pro ostatní.

Já jsem br. Bartoně potkal v době, kdy ještě s manželkou chodili pravidelně do kostela a jezdili na Bystříčku. Paradoxně více jsme se sblížili v době, kdy už bylo těžší si vzájemně porozumět. Br. Františka opouštěl sluch. Vnímá jsem, co je pro něj důležité, a měl jsem možnost vidět, že nejen skromně žil, ale i odcházel, s velkou pokorou v srdci. A také s vděčností – říkal, že radosti bylo v životě víc než bolesti. Nikdy jsem od něj neslyšel žádné slovo posuzování.

Bylo dojemné vidět lásku manželů Bartoňových, jeho toužebný pohled a neúnavnou péči paní Zdenky, bez které by tu již dávno s námi nebyl. Sice říkala, že to by tak prý udělal každý, kdo má druhého rád, ale já vím, že to tak často není. Br. František zemřel v Hospici Citadela, kde byl jen krátkou dobu na odlehčovací péči, v pondělí 24. května – ve věku 85 let.

Při rozloučení v kostele jsme se mohli spolu s biblickými svědky potěšit: Náš Bůh nás slyší (Ž 116,1) slitovává se (Ž 116,5), netrestá nás, ale miluje nás větší láskou, než kdokoli z lidí. Jeho myšlenky s námi jsou myšlenky o pokoji, nikoli o zlu (Jer 29,11). Těm, kdo milují Boha, všechno nakonec pomáhá k dobrému (Ř 8,28). Hospodin už br. Františkovi jistě „rozvázal pouta“ pozemské tíže, bolestí a starostí (Ž 116,16), a tak „může jeho duše odpočinout“ (Ž 116,7), může „kráčet před Hospodinem v zemi živých“, „zvednout kalich spásy a vzývat Hospodinovo jméno“ (Ž 116,9.13).

S bratrem Františkem Bartoněm a s jeho bratrem Karlem budu mít navždycky spojenou píseň „Já chtěl bych, Bože můj“ od našeho meziříčského rodáka Karla Trusiny (v EZ č. 500). Oba bratři Bartoňovi měli tuto píseň velmi rádi, a při návštěvě, kdy již pro nemoc nemohli sami zpívat, oba chtěli, abych jim tu píseň zazpíval. Asi tušíte, jak mi bylo. Ten text je velmi kajicný a hluboký, třeba Vás jeho část také osloví.

Rád bych zde otiskl krásné vzpomínky jeho dcer Ireny a Zdenky, které oživily pohřební rozloučení.

Přijměte prosím pár slov o našem tatínkovi. Tak, jak mi vyvstávají vzpomínky, tak píšu. Píšu to v množném čísle, protože jde o naše společné vzpomínky, mne a moji sestru Zdeňky.

První slovo, které nás v souvislosti s jeho jménem napadne, je laskavost. Náš tatínek byl velmi laskavý člověk, ten nejlaskavější, kterého jsme v životě potkaly. Přály bychom si být alespoň zčásti takovými rodiči pro naše děti, takovou oporou, jakou on byl pro nás. Nikdy nás nezklamal, nikdy nic nevyčítal, vždycky měl pro nás čas, slova pochopení, a také povzbuzení zejména v těžkých chvílích našeho života, kdy jsme nevěděly, jak nastalé situace řešit.

Naše společné vzpomínky jsou velmi rané, protože středobodem jeho života byla jeho rodina, naše maminka a my dvě.

Tatínek byl velmi činorodý člověk, a měl cestovatelského ducha, a tak se velmi brzy naše rodina vydala na společné výlety, ty kratší jednodenní i ty několikátýdenní, kdy jsme autem procestovali kus světa. Měl rád vodu, rád plaval, a tak naše společné výlety byly hodně spojeny s vodou, zejména mořem. Naučil nás nebát se vody, plavat, skákat do vody, prostě si to ve vodě užít, a my jsme si to užívaly a on s námi. Maminka nás sice napomínala, když viděla, jak se snažíme navzájem jeden druhého potopit, ale na druhou stranu věděla, že jsme v dobrých rukou a že se nám nemůže nic stát.

Nikdy jsme dlouho nevydrželi na jednom místě, tatínek chtěl procestovat a vidět co nejvíce. Tyto cestovatelské vzpomínky jsou úzce spjaty s rodinou jeho bratra Karla. Jejich bratrský vztah plný vzájemné lásky a respektu jsme vnímaly už tenkrát, i když jsme byly jenom malé holky. A tento vztah jim vydržel po celý jejich život.

Vždycky o sobě věděli, vždycky si dokázali pomoci, často se navštěvovali a telefonovali si snad každý den, zejména v posledních letech jejich života, když už jim zdraví nesloužilo.

Další vzpomínky jsou spojeny s Řehořovem, místem, kde se narodil, a kde žili jeho rodiče až do své smrti, a které, myslíme si, měl nejraději na světě.

Byl velmi svědomitým synem, vždycky se snažil nejdříve splnit svoje povinnosti vůči svým rodičům, kteří měli malé hospodářství. A tak jsou naše vzpomínky spojeny také s rychlým odjezdem na Bystřičku, a úprkem na pole, protože se blížila bouřka a bylo třeba schovat seno nebo obilí. Nám se moc nechtělo, přece bychom si raději hrály, ale už jsme držely v ruce hrábě, a i když jsme potichu brblaly, nebylo nám to nic platné. Ale on nám to pak všechno vynahradil... Sotva bylo obilí a seno pod střechou, tak jsme se vydali do lesa na hřiby, to byly naše chvíle. Zdědily jsme po něm lásku ke stromům a hřibům, naučil nás poznávat jednotlivé druhy, a dodnes si pamatujeme, jak jsme mu domlouvaly, ať ty holubinky, jejichž vzhled se nám moc nezdál, raději na sobě nezkouší. Většinou to nebylo nic platné. „Jedlé a výtečné!“, prohlásil.

Tatínek měl nejenom cestovatelskou povahu, ale také mu zůstalo mnoho z dětské hravosti. Stavěl pro nás na potoku mlýnky, zejména na jaře, kdy byl potok plný vody, a taky jsme jednou vybudovali velkou přehradu, až se soused dole divil, kde se ta voda

ztrácí... o pár set metrů výše bylo na potoku veliké jezero :-). Tak jsme to zase museli rozbořit, ale zážitek to byl veliký.

V zimě jsme chodili po lese, jakmile napadl poprašek sněhu, a stopovaly jsme ho. Většinou seděl někde v křoví nebo na stromě a pozoroval nás, jak se ho snažíme najít. A ta hravost mu vydržela i v pozdějším věku, kdy postupně přišli na svět jeho čtyři vnuci. Hlídal je s babičkou na Řehořově o prázdninách, a vymýšlel i pro ně podobné věci jako pro nás. Babička vařila, starala se o to, aby se hoši nenechladili a nepřišli k úrazu, no a na dědu zbyla ta snazší úloha, zajištění zábavy pro vnuky :-). Tatínek byl velkým milovníkem všech možných přiblížovadel, stodola jich byla plná, a tak chlapci dostali velmi brzy první lekce jízdy na traktoru. Vysvětlil jim základní věci, co je spojka, brzda, plyn a pak pravil "sedni si a jed", stejně tak, jak to učil nás :-). Byl osobou k tomu nanejvýše povolnou, pracoval během svého života i jako zkušební komisař pro jízdu na traktoru a motorce. Sestrojil jim také voziček, na kterém jezdili z kopce dolů a pořádali závody.

Dalo by se vzpomínat dlouho, protože jsme měly štěstí a prožily s tatínkem dlouhý a krásný život. Připravil nám spolu s maminkou krásné dětství a byl tady pro nás po celý náš dosavadní život. O to těžší je teď se s ním rozloučit a přijmout skutečnost, že už není s námi. Zůstalo po něm prázdné místo, které se už nezaplní. Ale v našich srdcích bude pořád. Víme, že by nechtěl, abychom se jeho odchodem trápily. Snad nám čas pomůže tu bolest překonat.

Pozvání

Harta – den otevřených maringotek

Pozvání platí pro všechny generace!

- Kdy - sobota 31. července 2021 - celý den. V případě nepříznivého počasí se akce ruší!
- Kde - Slezská Harta, obec Roudno, u Jelínků, 49.9065558N, 17.5101478E
- Doprava - vlastními dopravními prostředky. Z Valmezu asi 80 km.
- Program - procházka, povídání, plavání, kánoe, kajak, za příznivých povětrnostních podmínek jachting na otevřené plachetnici...
- Strava - s sebou velká svačina na celý den. K obědu bude vaječina – vzít vejce a chleba, něco na opékání nad ohněm k večeři. Pokud budete chtít zůstat do neděle, vezměte na oběd těstoviny a sýr. Káva bude zajištěna.
- S sebou - plavky, ručník, plavací vesty (kdo má), ale i teplé oblečení a větrovka. Veškerý program bude pod širým nebem nebo pod střechem. Uzavřené prostory jsou minimální. Kdo bude chtít zůstat do neděle - s sebou stan a spacáky. V neděli ráno zajedeme na evang. bohoslužby do Bruntálu (19 km) od 10:00 hod. Pokud by někdo chtěl ubytování, může si jej zajistit u Kielarů v Malé Morávce. <https://www.malamoravkaubytovani.cz/>
- Přihlášení – prosíme zájemce, aby se přihlásili telefonicky. Rádi bychom věděli dopředu alespoň přibližný počet účastníků. Kontakt - Anna 721 935 185, Tomáš 603 360 471

JAK ROSTE MÁK

Z malého semínka vyroste kytička s krásným květem. Dozraje v makovici, kde se skrývá spousta dalších semínek pro zasazení nebo k jinému užitku.

K čemu se dá mák použít? . . .
Napadne tě ještě něco?
Dokresli.

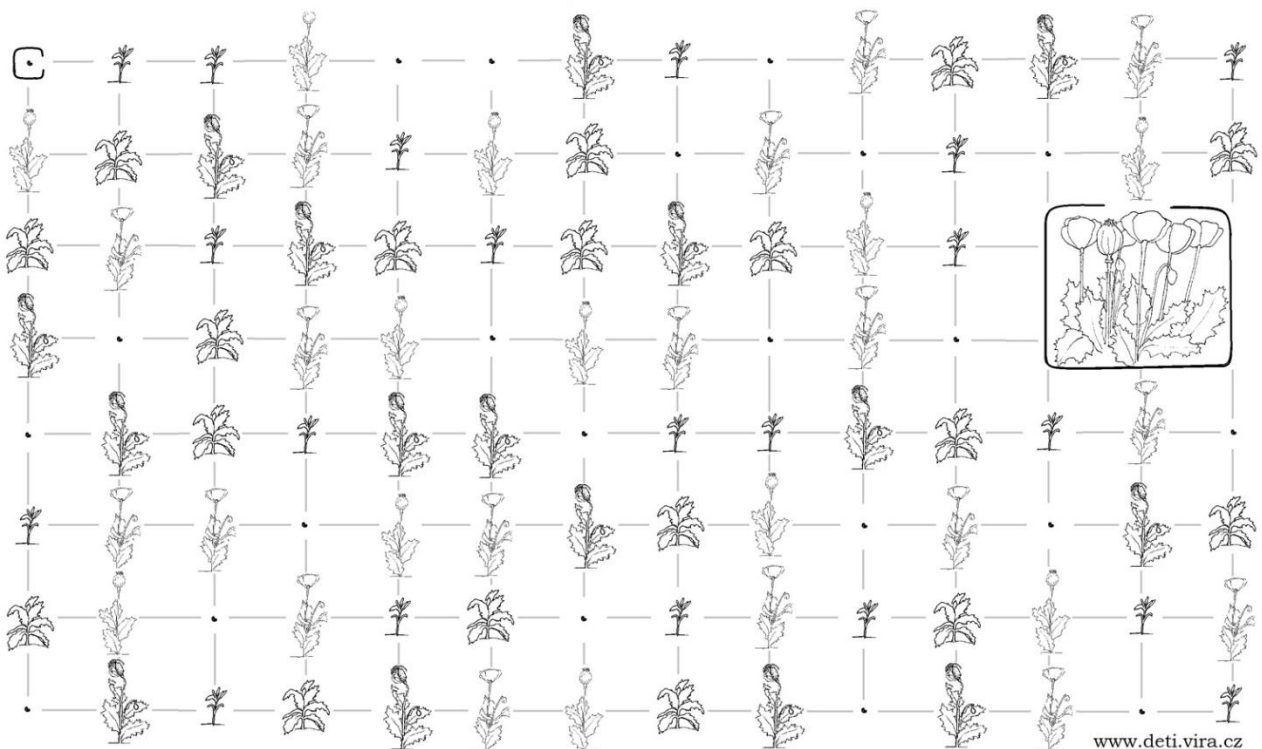
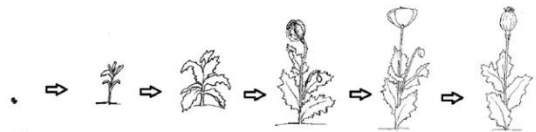
A znáš nějakou písničku o máku?

Do každého z nás jsou zasety dary, jako malé semínka. Je potřeba se o ně starat, aby mohly vzklíčit a vyrůst v něco krásného, co přináší užitek i ostatním.

www.deti.vira.cz

CESTA OD SEMÍNKA K MÁKŮM

Na obrázcích se šipkami si prohlédni, jak roste mák ze semínka až po makovici, ve které se ukrývají nové semena. V bludišti rostlinek pak spojuj čarou jednotlivé fáze růstu, jak jdou za sebou. Po makovici následuje znovu semínko a cesta pokračuje dál, dokud se nedostaneš k mákům v rámečku. Vydej se na cestu ☺

www.deti.vira.cz

Diakonie Valašské Meziříčí

Adresa: Žerotínova 1421, Valašské Meziříčí, 757 01

Telefon: 571 629 084 – recepce

Email: info@diakoniev.cz

www.diakoniev.cz

Číslo účtu: 115-2766120267/0100

Ocenění

Každým rokem vyhláší Asociace nestátních neziskových organizací Zlínského kraje, z.s. anketu „Osobnost neziskového sektoru Zlínského kraje“. V dubnu převzala toto ocenění za rok 2020 naše kolegyně Bc. Lenka Kostelná, která pracuje v Diakonii Valašské Meziříčí od roku 1998. Postupem let se ze zdravotní sestry pečující o klienty v domácnostech stala vrchní sestrou zdravotní ošetrovatelské péče, následně vedoucí ošetrovatelské a pečovatelské služby a zástupkyní ředitele organizace. V současné době působí na pozici vedoucí úseku podpory domácí péče a vede tým 50 lidí. Paní Lenka Kostelná je „pilířem“ organizace. Je vzorem pro svou profesionalitu, spolehlivost, loajalitu ke kultuře organizace, pečlivost, a především pro své velké osobní nasazení. Je příkladem člověka, pro kterého je jeho povolání životním posláním. Z ocenění paní Lenky Kostelné jsme měli velkou radost a ze srdce jí ho přejeme.

Pomoc dobrovolníků

S rozvolněním opatření můžeme opět přivítat v Diakonii dobrovolníky a moc se na ně těšíme. Bohužel někteří z dobrovolníků kvůli zdravotním omezením a starosti o své blízké se již do dobrovolnické služby nemohou vrátit, proto stále hledáme lidi ochotné se podělit o svůj volný čas se starými či nemocnými lidmi. Na své dobrovolníky – přátele, čekají také klienti s mentálním postižením. Pokud máte hodinu týdně čas a zvažujete, jak jej smysluplně využít, neváhejte se obrátit na A. Hellerovou, ráda vám zodpoví jakékoliv otázky.

V květnu jsme s dobrovolníky v několika brigádách zvelebovali zahradu hospice Citadela. Zapojili se také naši klienti a pracovníci sociální rehabilitace a pomohli nám vyplet a uklidit před hlavním vchodem. Také jsme sadili do truhlíků květiny, aby byly balkony klientů hospice kapánek veselejší. Do sázení se zapojili i někteří z klientů, kteří se především radovali ze společné práce a pobytu na sluníčku. Osazování truhlíků proběhlo i v altánku u Domova se zvláštním režimem. Všem

dobrovolníkům děkujeme za příjemné chvíle, které tak klientům darovali a za kus dobře vykonané práce!

Děkujeme dobrovolníkům, kteří opět začali navštěvovat naše klienty a podstatně tak přispívají k jejich lepší náladě. Děkujeme dobrovolníkům- hudebníkům, kteří našim klientům přináší radost písničkou – ať už při společné zábavě či při doprovodu bohoslužeb.

Darovánek znovu v provozu

Prodej v Darovánku je v plném proudu. Oceňujeme obětavou práci dobrovolnic, které samostatně zajišťují provoz našeho dobročinného obchůdku. Během prvního měsíce otevření po pandemii prodaly zboží doslova po dvacetikoruně za celých 21 tisíc! To je obdivuhodné! Do Darovánku se můžete přijít podívat v pondělí, v úterý a ve středu od 9 do 17 hodin, určitě si něco vyberete.

Dary

Společnost Jacobs Douwe Egberts pravidelně obdarovává naši organizaci svou kávou. Tu my pak s radostí vaříme našim klientům. Velmi tato káva chutná panu Martinovi, který navštěvuje sociální rehabilitaci, kde s našimi klienty pracujeme na nácviu dovedností směřujících k jejich samostatnému životu. Díky těmto činnostem si pan Martin už vaří kávu sám. Umí také samostatně psát dopisy na počítači. V JDE se tak mohou těšit na milé poděkování za poskytnutou kávu.

Bohoslužby:

13. června – 2. neděle po Trojici - 9:30 h

– bohoslužba slova

20. června – 3. neděle po Trojici - 9:30 h

– bohoslužba slova

27. června – 4. neděle po Trojici - 9:30 h

– bohoslužby s večerí Páně

4. července – 5. neděle po Trojici - 9:30 h

– bohoslužby s kázáním pro děti

Těšíme se z toho, že pro bohoslužby již neplatí omezení počtu osob a zákaz společného zpěvu. Musíme však dodržovat rozestupy (pokud nejsme ze společné domácnosti) a používat respirátory. Kdyby se situace změnila, najdete čerstvé informace na našich webových stránkách valasske-mezirici.evangnet.cz.

Bohoslužby jsou i nadále živě vysílány a jejich záznam je uložen na kanálu youtube.com (ČCE Valašské Meziříčí)

Další program v červnu

<i>úterý</i>	14.00	náboženství (školáci)
	15.15	náboženství (předškoláci, 8.+22.6.)
	16.30	příprava na křest a konfirmaci (dle dohody)
<i>čtvrtek</i>	18.00	biblická hodina (i 1. 7.)
<i>pátek</i>	19.00	mládež (event. on-line, dle dohody)

Koncert smyčcového oddělení Základní umělecké školy Alfréda Radoka – **ve středu 23.6. v 18 hodin** v našem kostele

Bohoslužby v domově pro seniory

13.6., 27.6.

Farní sbor ČCE ve Valašském Meziříčí

Blahoslavova 3

757 01 Valašské Meziříčí

telefon do kanceláře:

571 161 560

e-mail: [valasske-](mailto:valasske-mezirici@evangnet.cz)

mezirici@evangnet.cz

číslo účtu

u Poštovní spořitelny:

190396260/0300

[http://valasske-](http://valasske-mezirici.evangnet.cz)

[mezirici.evangnet.cz](http://valasske-mezirici.evangnet.cz)

[https://www.facebook.com](https://www.facebook.com/evangelicivalmez)

[/evangelicivalmez](https://www.facebook.com/evangelicivalmez)

Úřední hodiny:

kdykoli dle dohody

Farář Daniel Heller

mobil: 777 342 910

pevná linka: 571 161 561

daniel.heller@evangnet.cz

Vikář Aleš Zapletal

Mobil: 705 114 769

zapletal.alda@gmail.com

Pastorační pracovník

Libor Nejedlý

mobil: 737 087 308

libornejedly77@gmail.com

Pokladník Eva Janířková

mobil: 777 344 994

Redakce:

Vydáno 5. 6. 2021.

Příspěvky, ohlasy

a připomínky přijímá:

Alena Hellerová

mobil: 732 207 280

alebuc@post.cz